

ATRIBUTUL

DEFINIȚIE:

Atributul este partea secundară de propoziție care determină un substantiv .

▲ **El răspunde la întrebările:** - Al, a, ai, ale cui? Care? Ce fel de? Câți? Câte? (puse substantivului determinat)

Exemple: Copilul *cuminte* și-a primit răsplata.
Dragostea *de mamă* este fără pereche.
Caietul *fetei* se află pe bancă.
Doi copii mergeau în parc.
Haina *ei* atinge pământul.

▲ Adjectivul poate fi exprimat prin:

- a) **adjectiv** – Avea inimă *bună*.
- b) **substantiv** - Haina *băiatului* s-a murdărit.
- c) **pronume**- Prieten *ca tine* nu mai găsesc.
- d) **verb**- Admira soarele *strălucind*.

▲ Locul atributului în propoziție:

- Atributul se poate afla atât înainte cât și după substantivul determinat.

Exemplu: Fetele *frumoase* au în mâini *tinere* ramuri de salcie.

▲ Punctuația:

- Atributele care determină același substantiv și sunt exprimate prin aceleași părți de vorbire se despart prin virgulă dacă între ele nu se află cuvântul "și" sau "ori".

Exemplu: Iedul și-a întins capul cu botul *mic, catifelat și umed*.

OBSERVAȚIE !

-
- Atributul se acordă în gen și număr cu substantivul determinat.
 - Un substantiv poate avea unul sau mai multe atribute.

Exemplu: Genarul îi aruncă în față o batistă *roșie, ușoară și strălucitoare*.

▲ Model de analiză:

Copilul va scrie tema pe masa *curată*.

curată – atribut exprimat prin adjectiv, gen feminin, număr singular (se acordă cu substantivul "masa").

